N°. 39. A°. 1837.

MAANDAG DEN 15den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 10 *Mei* 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 9den dezer, N°. 471/421, is aan den Heer J. L. VAN TOLL, *eervol* ontslag verleend als Eerste Luitenant in de Divisie *boven Cottica* en *Perica*.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 11 *Mei* 1837.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: WILLEM THEODOOR KRIEGER, *jongman*, van de Luthersche Godsdienst en LUCRETIA MARTHA KAERSENHOUT, *jonge dochter*, van de Hervormde Gemeente, beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Advertissementen.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, de Nederl. Sloep *Dolphijn*, Kapt. G. ELLART, van de Post Coronie, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: de Heeren C. J. FARWELL, H. MAC LEOD en een Bediende, WM. TREU, A. DE VRIES en de Slaven *John* van de Plant. *Potosie* en *Finette* van de Plant. *Hoop*.

De Engelsche Sloep *Mary*, den 12den dezer, van de quarantaine ontslagen en naar Paramaribo opgezeild. — Passagier: de Heer H. B. SCARP.

Den 13den, het Schip *Harmonie*, Kapt. D. SPREEUW, van Amsterdam, hebbende 29 dagen reis; Passagier; de Heer J. W. KEMPFF Wz.

Idem, het Schip *Catharina*, Kapt. H. H. BAKKER, van Amsterdam, laatstelijk van Mogadore, hebbende 25 dagen reis; Passagier: de Heer J. P. NEESE.

UITGEKLAARD.

Den 6den dezer, de Noord-Amerik. Brik *Attention*, Kapt. H. L. JOHNSON; lading: 55 vaten Malassie.

Den 11den, de Noord-Amerik. Brik *Garnet*, Kapt. J. TACHER; lading: 234 vaten Malassie. — Beide naar Boston.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de *Nederlandsche Dagbladen* tot en met 4 April 1837.)

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 31 Maart.

Men verneemt dat den 10den April HH. KK. HH. Prins en Prinses FREDERIK der *Nederlanden*, zich op reis naar Berlijn zullen begeven, en dat H. M. de Koningin welligt in het voorjaar ook derwaarts zal vertrekken, uit hoofde dat Hoogstderzelver dochter, Prinses ALBERT van *Pruissen*, zich in eene gezegende omstandigheid zou bevinden.

Z. M. heeft aan den Heer A. J. JOBERT DE LAMBELLE, heelkundige aan het hospitaal St. Louis te Parijs, en aan den geneesheer MARC, eersten lijfarts van Z. M. den Koning der Franschen, een gouden Madaille ten geschenke gegeven, als een bewijs van Hoogstdeszelfs tevredenheid wegens twee door die Heeren aan Z. M. opgedragen werken. Dat van den Heer JOBERT is getiteld: *Traité des meladies chirurgicales du canal intestinal, et plaies d' armes à feu*, en dat van den Heer MARC: *Nouvelles recherges sur les secours à donner aux noyés et aux asphyxiés*.

In de Belgische bladen, leest men het volgende:

De *Emancipation* meldt, dat gisteren middag ten 3 ure, de Koningin der Franschen, met de Prinsessen MARIE en CLEMENTINE en de Hertogen VAN AUMALE en MONTPENSIER, alhier aangekomen is. Volgens de *Union* zou Madame ADELAIDE D' ORLEANS meter van den jonggeborene zijn. Gisteren is de verklaring aan den Burgerlijken Stand gedaan, dat de opgegevene namen zijn FILIP EUGENIUS FERDINAND MARIA CLEMENS BOUDEWIJN LEOPOLD GEORGE; het schijnt dus niet dat de onderstelling van laatstgemeld blad gegrond is.

De alhier gehoudene tentoonstelling van bloemen is zeer luisterrijk geweest.

„Wij hebben, zegt het *Journal de Gand*, die tentoonstelling ingesteld ten einde onze betrekkingen met de voornaamste steden van Europa te bevorderen, en met het doen van uitnoodigingen, als zoo vele hulde betooningen, aan zoo veel beroemde geleerden, zoo veel aanzienlijke vreemdelingen, hebben wij in alle landen zoo vele blijken onzer wellevendheid gezonden.

„Een enkel, zegt men, is misnoegd over onze stad; een enkel beschuldigt ons misschien van gebrek aan hoflijkheid. Wij verdienen dit verwijt niet. Zoo de misnoegde prins geene uitnoodiging ontvangen heeft, zoo is zulks meerder zijne schuld, dan de onze. Wij zijn zeer geneigd hem zijn deel van onze hulde, als aan een aanzienlijk vreemdeling te doen geworden. Ons is ten volle bekend wat men verschuldigd is aan mannen, die op een hoog standpunt geplaatst zijn, en bij het feest van FLORA hebben wij getoond, dat wij met groote heeren weten om te gaan en hen naar verdienste en rang weten te eeren. Zoo de prins er door zich zelven de proef van wil nemen, zal het voldoende zijn dat hij in zijne enkele hoedanigheid van prins in onze stad verschijne. Dan zal hij al het verfijnde van onze zeden ontwaren en wij zullen er zelf roem in stellen hem te overtuigen, dat geene welvoegelijkheid ons vreemd is. De fout van dien prins is, van als koning van ons land ontvangen te willen worden. Ziedaar het misverstand, hetwelk ons verdeelt. Wij hebben geen twee koningen. Wij hebben er slechts een; en een dier koningen wier te hooge waarde geen ruil gedoogt. Die koning heeft niet van ons afgezien, en wij zullen ons wel wachten van hem af te zien; zonder, wat de zaak zelve betreft, te willen onderzoeken of de bedoelde prins insgelijks waardig zij koning te wezen, mogen wij wel lijden dat hij dit zij. Europa is groot en zoo eenig, zich in verlegenheid bevindend volk, hem eenen ledigen troon ten geschenke wil geven, zal onze edelmoedige en hoffelijke stad zich beijveren, hem de schoonste bloemen uit haren bloementempel te bieden, om zijne kroon daarmede te versieren."

Dingsdag den 21sten Maart bereikt PIERRE JOSEPH DARCOURT, woonachtig te Andregnies bij Guievrain, zijn honderd en tiende jaar. Koning WILLEM had aan dezen oudsten der Belgen een pensioen toegekend van honderd gulden, maar het tegenwoordige gouvernement heeft zulks tot op de helft verminderd.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 24 Maart.

Zoo men beweert, zou er van wege onderscheiden Duitsche regeringen aanzoek bij den Bondsdag gedaan zijn, om iets stelligs omtrent den toestand van het Nederlandsche en Belgische vraagstuk te vernemen. De onzekerheid waarin men te dezen opzigte verkeert, is nadeelig voor de meeste staten en maakt het iedere regering ten pligt, alles aan te wenden, om eenige regeling daarvan te verkrijgen.

In het *Journal de Frankfort* leest men:

„Het is bekend dat de Engelsche regering eene premie van 10,000 l. heeft uitgeloofd voor het uitvinden van een werktuig geschikt tot het schoonmaken der zeehavens. Een Duitscher, met name PHILIP HUNSICKER, een zilversmid uit Tweebrugge geboortig, heeft thans in de daad zulk een werktuig uitgevonden en neemt aan, daarmede niet alleen in zeer korten tijd eene zeehaven schoon te maken, maar ook dokken en rivieren, op plaatsen waar zij onbevaarbaar zijn, op eene gemakkelijke wijze bevaarbaar te maken. De uitvinder verlangt, dat bijaldien Engeland of eenige andere regering of stad geneigd mogt zijn zulk een werktuig te doen vervaardigen, men aan hem zelven te Parijs, *Rue de l'Egaut* no. 15 *au Marais à Paris* mogt schrijven, zullende hij alsdan ter bestemde plaatse overkomen om aldaar het model te vervaardigen."

Een der Duitsche dagbladen behelst een korte levensschets van den Heer VAN RUDHARDT, die thans als eerste minister van staat in Griekenland is opgetreden, en van wiens uitgebreide kundigheden men veel goeds voor dat rijk schijnt te verwach-

ten. Hij is in Maart 1791 te Weismein aan de Mein geboren, waar zijn vader directeur van policie was, en werd reeds in zijn twintigste jaar tot hoogleeraar in de regten aan de universiteit van Wurtzburg bevorderd. Nadat Wurtzburg in 1814 weder aan Beijeren gekomen was, werd de Heer VON RUDHARDT als fiscaal-generaal te Munchen aangesteld, en is sedert tot den rang van Beijersch Staatsminister opgeklommen. Men heeft aan hem verscheiden belangrijke werken over de staatshuishoudkunde en de geschiedenis van het regt te danken.

Uit TRIEST wordt het volgende geschreven:

Wij hebben hier berigten uit Griekenland ontvangen, die ons breedvoerig mededeelen wat er kort voor 's konings aankomst, bij die komst en na dezelve gewigtigs is voorgevallen. De Heer VON RUDHART was hier alreeds onderrigt van de beweging, die in Griekenland werd voorbereid tot handhaving zoo van het tot dus verre geheerscht hebbende stelsel, als van de zich aan het bestier der zaken bevindende personen. Deze berigten had hij, deels uit eene goede bron in Munchen, deels van Grieksche huizen uit Atheneu en Patras. Hij wist dat er adressen werden opgemaakt ter gunste van den staats-kanselier en van de bestaande orde van zaken, dat er in Athenen irreguliere troepen, aan welke in een der brieven de naam van militie van de staats-kanselarij gegeven wordt, ten behoeve van den kanselier (ofschoon voorzeker zonder deszelfs toestemming) zaamgetrokken werden, en dat de Heer LYONS, die het masker van den goeden, eenvoudigen, welwillenden man had afgeworpen, en de Generaal CHURCH aan het hoofd dezer beweging stonden. De Heer LYONS werd alzoo eenigermate verwacht, toen hij aan boord van den Portland verscheen. Men wist reeds in de voorbaat wat hij wilde en zijne verklaring, dat alles het onderst boven zoude gaan, zoo de staatskanselier achteruit- of afgezet wierd, vond reeds geen geloof meer; het eenige hetwelk door hem bewerkt werd, was dat deze staatsman, voor welken hij zich had blootgesteld, reeds uit de Portland zijn ontslag bekwam, terwijl het voornemen geweest was, eerst in Athenen tot dezen maatregel over te gaan. Inmiddels vernam men tevens aan boord den waren stand der zaken, de beweging voor en tegen den kanselier, de pogingen tot handhaving van de bestaande orde van zaken, den geest en de slinksche inzigten der ligte troepen onder THEODORUS GRIVAS, die reeds vroeger, in plaatse van de roovers aan de grenzen te bevechten, dezelve met zich vereenigd en derzelver hoofden aan den staats-kanselier als staf-officieren voorgedragen had, niettegenstaande zich onder deze hoofden onder anderen een bevond, die twee gendarmes levend aan het spit had doen braden en op wiens hoofd de regering reeds eenen prijs van 2000 drachmen had gesteld. Het scheen alzoo doelmatig, daar de avond viel toen men in den Piraeus aankwam, den intogt te verschuiven en voor den volgenden dag voor te bereiden. Dit gaf gelegenheid den staat der zaken beter te onderzoeken en men bevond dat er onder de ligte troepen meerdere bataillons waren, zoo als die van BASSOS en MAMURIS en de Mainoten onder den Majoor FEDER, op welke men volkomen staat kon maken, even als op al de regelmatige troepen die onder beproefde officieren stonden. Den 15den was het geheele garnizoen met de beide tot hetzelve behoorende eskadrons ruiterij en twee halve veldbatterijen in beweging. Het ontslag van den kanselier was bekend, de aanslag was aldus mislukt en zij, die denzelven hadden moeten wagen, zagen dat alles tegen hen voorbereid was.

Nu volgde de intogt. Er werd geen aanslag beproefd en het verschijnen van het vorstelijk paar voerde de geestdrift ten top. Zij die zich voor de bestaande orde van zaken en den kanselier hadden moeten verklaren, waren het juist die het luidste *Leve de Koning!* riepen. Reeds den volgenden dag was men tot in de geringste bijzonderheden bekend met den aard en de namen der raddraaijers van den mislukten aanslag. Een vertrouweling van den kanselier, de secretaris van den staatsraad, met name PANAGIOTES SUZO, had getracht op den staatsraad te werken. In eene der zittingen van denzelven bragt hij het ontwerp te voorschijn van een adres, waarin de verdiensten van den staats-kanselier opgehemeld en Z. M. gebeden werd het door dezen opgetrokken gebouw met een dak te bekroonen dat is, eene staatsregeling te geven. De achtingswaardige KONDURIOTTI verzette zich tegen dezen maatregel als strijdig met het koninklijk prerogatief, daar Z. M. het volle regt bezat van ministers te wisselen, zonder dat de staatsraad hieromtrent iets te zeggen, of den koninklijken wil te beperken had.

KOLOKOTRONI zelf, wiens zoon GENNAOS reeds vroeger tot adjudant van Z. M. benoemd was geworden, vereenigde zich, even als MAUROMICHALES met dit gevoelen; maar de aankleves van den kanselier, den Generaal CHURCH en ANDREAS ZAÏMIS aan het hoofd, verwierven de meerderheid. Er werd tot het adres besloten, maar toen men de wending zag, welke de zaken namen, werd hetzelve niet te voorschijn gebragt en door een adres van loutere gelukwensching vervangen. Intusschen drong Z. M. er op aan, dat het adres tot hetwelk besloten was, hem overhandigd zoude worden, en op den tweeden dag na zijne aankomst werd hetzelve aan den jeugdigen vorst, wiens vastheid en kloekheid bij al deze omstandigheden grooten bijval vonden, met al de oorspronkelijke onderteekeningen ingediend. Op de ligte en zelfs ook op de reguliere troepen was gewerkt geworden door eenen jongen Phanarioot, KAREL S..., die in Munchen opgevoed en door zijn huwelijk met eene prinses KANTAKUZENOS, aan het graafelijk huis aanverwand was, maar zijne pogingen hadden gefaald, behalve bij het korps van GRIVAS, die zich bereid betoonde partij voor den kanselier te kiezen, en het adres, hetwelk hij niet lezen konde, omdat hij niet had leeren lezen, met zijn naamcijfer, het eenige wat hij konde schrijven voor zich en zijne manschap onderteekende, iets waarvan men zich wonderen beloofde.

Tot de taktiek van deze tegenpartij behoort mede, dat zij den persoon, het karakter, de daden en de grondbeginselen van den Heer VON RUDHARDT in derzelver bladen ten zwartste deed afschilderen, ten einde hem reeds in de voorbaat tot een voorwerp van haat en verachting te maken; maar al deze pogingen leden schipbreuk tegen den welberaden moed van den jeugdigen koning, de trouw der troepen en de geestdrift van het volk. De zaak des kanseliers is als verloren te beschouwen, ook was hij voornemens zich met zijn geheel gezin naar Malta te begeven, en na den afloop der quarantaine verder naar zijn landgoed Eck, in Beijeren, terug te keeren.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 28 Maart.

De plegtige inwijding van het museum van Versailles schijnt vastgesteld op den 26sten April, den verjaardag der koningin. De koning zal dezelve met zijn geheel gezin bijwonen, en na den afloop een banket van niet minder dan elf of twaalf honderd couverts geven, hetwelk wederom gevolgd zal worden door eene wandeling bij fakkellicht, door sommige der voornaamste gaanderijen van het museum, terwijl eindelijk de dag besloten zal worden door eene tooneelvoorstelling in den Schouwburg-zaal van het kasteel. Deze voorstelling zal een aanvang nemen met het blijspel van MOLIERE; de *Misanthrope:* waarbij de kleeding van den tijd van LODEWIJK XIV ten strengste in acht genomen zal worden, op het blijspel zal volgen het vijfde bedrijf van *Robert le Diable*, uitgevoerd door de eerste talenten van de groote opera en ten slotte zal worden gegeven een groot Ballet in twee bedrijven, geschreven door den Heer SCRIBE, muzijk van den Heer AUBER. De beroemde Danseresse TAGLIONI zal er de eerste rol in vervullen en voor de laatste maal haren dans voor een Fransch publiek ten toon spreiden. Tusschen de beide bedrijven van het Ballet, zullen de voornaamste Fransche nationale liederen, het *Vive Henri*, *de Marseillaise*, *de Parisienne enz.*, door den zanger NOURRIT en een ontzettend koor van mannen en vrouwen gezongen worden.

In de Spaansche bladen leest men:

„ De eerste minister CALATRAVA is tot leedwezen van velen, bij voortduring ziek; waardoor reeds sedert eenigen tijd de teugels van het bewind schier uitsluitend in handen van den heer DE MENDIZABAL zijn. Men twijfelt, of verscheidene gestrenge maatregelen, die in den laatsten tijd tegen voorstanders van het koninklijk statuut genomen zijn, niet aan zijnen invloed zijn toe te schrijven. Desniettemin heeft de heer DE MENDIZABAL de gunst der revolutionnaire partij geheel verloren, en er zijn hier reeds geruchten in omloop geweest, dat in de geheime genootschappen besloten was, om hem, wegens ontrouw aan zijne vroegere aangegane verbindtenissen, bij de eerste gelegenheid, met dolksteken om het leven te brengen. Hoewel het bestuur zich veel moeite geeft, om aan geld te komen, is hetzelve daarvan toch zeer slecht voorzien, en schijnen de moeijelijkheden van dezen aard zelfs te vermeerderen, daar sedert gisteren bij de Amortisatie-kas de betaling van het laatste halfjaar renten der binnenlandsche schuld weder geschorst is. Intusschen kondigt een onzer dagbladen el Casteleano aan, dat de regering er in geslaagd is, om met het bankiershuis ROTHSCHILD, onder verband der inkomsten van Cuba, eene leening van 20 millioen realen (2½ millioen guldens te sluiten.) Het genoemd huis had de wisselbrieven op Cuba tegen 19 perCent verlies aangenomen, en reeds 8 millioen realen in geldswaarde en 8 andere millioenen in vervallene, doch onbetaalde coupons van buitenlandsche schuld in betaling gegeven, terwijl de overige 4 millioen betaald zouden worden, zoodra men van het inkasseren der wisselbrieven in de Havannah kennis droeg. Deze berigten schijnen werkelijk gegrond te zijn.

„ De commissie uit de Cortes, die het voorstel van den heer MONTOYA, betrekkelijk het gedrag des generaals RODIL moest onderzoeken, heeft in de zitting van den 9den een verslag uitgebragt. Zij stelde daarbij voor, om de regering tot mededeeling aan de vergadering van alle de wegens deze zaak in haar bezit zijnde officiele stukken uit te noodigen. Maar op aandrang van den minister DE MENDIZABAL, en niettegenstaande het voorstel door den heer CABALLERO met kracht werd voorgestaan, is hetzelve verworpen.

„ De markies DE PALACIO heeft dezer dagen eenige voordeelen behaald op de benden opstandelingen, die rondom Beceite, op de grenzen van Valencia en Arragon, vereenigd waren. In Katalonie is een Carlistische afdeeling, die de stad Graus bezet had, den 2den Maart door de grondwetsgezinde troepen daaruit verdreven. De Carlisten werden op dat punt door ROYO (die onlangs door DON CARLOS tot zijnen opperbevelhebber in Katalonie benoemd is) aangevoerd.

„ De generaal ALAÏX is er eindelijk toe gekomen, om aan de bevelen van hoogerhand te gehoorzamen en zijn bevelhebberschap neder te leggen. Hij is te Burgos in arrest en zal aldaar, wegens zijn gedrag sedert het gevecht van Villa-Robledo voor eenen krijgsraad te regt staan."

Ter Drukkerij van de Erven J. BRINK.